

gældende Lærlingelov, der forhindrer at fastsætte forskellig Læretid indenfor de forskellige Fag, ja, endda indenfor det samme Fag. Men den Bestemmelse, man nu vil have borteskamoteret, er Bestemmelsen om de 5 Aar; den højtærede Minister vil have det sat ned til 4 Aar. Jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at det gaar ikke alene mit Parti aldrig med til, men man faar heller aldrig de Fag, for hvilke en 5-aarig Læretid er nødvendig, med til det. Hvorledes skal man kunne forlange, at en Læremester paatager sig Forpligtelse til at aflevere Lærlingen fuldt udlært og saaledes, at han kan bestaa den Prøve, der skal aflægges, naar man samtidig tager den Tid bort, som er nødvendig til det?

Der er forskellige mindre væsentlige Ting, som vi ogsaa har noget imod, og som jeg lige skal nævne, f. Eks. at Rekvissitter og Undervisningsmateriel skal betales af Læremestrene. Efter den gældende Lov er det fastsat, at Mestrene skal betale for Besøget paa tekniske Skoler. Der staar endvidere i den gældende Lov, at Mesteren er forpligtet til at sørge for, at Lærlingen besøger Skolen. Der staar ikke noget om, at Lærlingens Forældre er forpligtet til at paase, at Lærlingen besøger Skolen. Der staar om den tekniske Undervisning, at den skal eventuelt foregaa paa Dagskole. I en anden Paragraf noget i Forvejen staar der nævnt, at Undervisningen paa teknisk Skole skal falde udenfor Arbejdstiden. Nu foreslaas, at hvis det bliver Dagskole, altsaa i Arbejdstiden, skal Mesteren, uanset at Lærlingen i Arbejdstiden besøger den tekniske Skole, dog betale ham hans Løn. Der staar, som det i øvrigt vistnok ogsaa gælder i Øjeblikket, at Undervisningen paa teknisk Skole ikke maa være efter 9 Aften. Det kan ændres ved Godkendelse af Ministeriet, og Ændringer er blevet godkendt i forskellige Tilfælde; det viser, at naar Trangen er der, bliver de godkendt, det anerkender vi. Jeg tror for Resten ikke, at den paagældende Bestemmelse behøvede at staa i Loven. Forholdet vil jo altid blive lagt saa praktisk til Rette som muligt, men jeg indrømmer, at saa vidt jeg mindes, er en Ændring, hvor man i Undtagelsestilfælde har ønsket en saadan, altid blevet godkendt fra Ministeriets Side.

Jeg skal nævne endnu en Meningsløshed blandt saa mange andre i Lovforslaget. I den nugældende Lærlingelov er den Tid, hvori man skal beholde en Lærling, selv om den bliver uhelbredelig syg eller faar en meget langvarig Sygdom, fastsat til 3 Maanedes. Dette foreslaas nu i det foreliggende Lovforslag ændret til 6 Maanedes. Det kunde

nu for saa vidt være, hvad det være vilde, det kan man jo se forskelligt paa, men jeg vil dog mene, at det kun bliver i faa Tilfælde, man faar en Læge til at udstede Erklæring om, at den eller den unge Mand vil være syg i mindst 6 Maanedes. Men det ser jeg bort fra. Tilbage er der dog den Meningsløshed, at det unge Menneske, der bliver syg, foruden at skulle have Sygepenge i Sygetiden, Dagpenge, som han faar ifølge en Forsikring, som Mesteren har betalt, desforuden skal have den samme Løn, som han havde haft, hvis han arbejdede. Det vil med andre Ord sige, at de unge Mennesker faar en Præmie for at være syge saa længe som muligt; ikke alene er de fri for at arbejde, men de faar oven i Købet mere.

Der var flere Ting, jeg kunde ønske at paa tale her, men da, som ærede Mødlemmer jo nok kan høre, min Stemme er lidt i Overgang, skal jeg slutte af, hvad Lærlingelovforslaget angaar. Men jeg kunde ønske at gøre nogle Bemærkninger til Lovforslaget om Børns og unge Menneskers Arbejde. Den højtærede Minister har ved Forelæggelsen af dette Lovforslag udtalt om det Udvalg, der har været nedsat, at vi var naaet til en fuldstændig Enighed; der var kun et enkelt Punkt, hvor man reelt ikke var enig, og det drejede sig om de saakaldte Arbejdsdrengene i Bagerierne. Her vil jeg sige, ligesom jeg sagde om det foregaaende Lovforslag, at hvis den højtærede Minister mener, at det kun drejer sig om dette Forhold angaaende Arbejdsdrengene, saa kan vi vist for saa vidt hurtigt blive enige; saa er det altsaa en Fejltagelse, der er sket i Lovforslaget, naar Ændringen ogsaa gælder Lærlingene.

Forholdet vedrørende det Udvalg, der var nedsat, blev jo allerede omtalt af det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen. Dette Udvalg sad jo i ret lang Tid, fordi vi ventede paa en Højesteretsdom for at se, om Bagerne havde Ret, eller om Fabrikdirektoratet havde Ret i sin Udlæggelse af den Lov, vi havde. Det viste sig nu, at det var Bagerne, der havde Ret, og deraf er altsaa fulgt, at der nu er forelagt et Lovforslag, hvorefter den Ret, som Højesteret beviste vi havde, nu skal tages fra os igen.

Dette Kodificeringsudvalg sad, som nævnt, ret længe og blev færdigt med sit Arbejde, jeg tror det var sidste Efteraar. Det afsluttede sit Arbejde med Afgivelsen af en enstemmig Betænkning underskrevet af samtlige Udvalgets Medlemmer. Jeg vil dog bemærke, at i det sidste Møde, vi havde, og hvor Formanden, Departementschef Vedel, nævnte, at nu var vi altsaa